

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 6 alineatul (1) din Directivei 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (⁽¹⁾), potrivit căruia statele membre stabilesc că clauzele abuzive utilizate într-un contract încheiat cu un consumator de către un vânzător sau un furnizor, în conformitate cu legislația internă, nu creează obligații pentru consumator, în sensul că lipsa obligării consumatorului printr-o clauză abuzivă stabilită de către vânzător sau de către furnizor nu funcționează *ipso iure*, ci numai în ipoteza în care consumatorul atacă cu succes respectiva clauză abuzivă prin intermediul unei solicitări formulate în acest sens?
- 2) Protecția consumatorului garantată prin Directiva 93/13/CEE impune ca, independent de tipul de procedură și indiferent de caracterul contradictoriu al acesteia, judecătorul național să aprecieze din oficiu, chiar și atunci când nu a fost formulată o solicitare prin care era atacat caracterul abuziv al clauzei, că respectivul contract care a fost dedus judecării conține clauze abuzive și, prin urmare, să verifice din oficiu clauzele stipulate de către vânzător sau furnizor în cadrul controlului propriei sale competențe?
- 3) În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare, care sunt criteriile ce trebuie avute în vedere și evaluate de către judecătorul național în cadrul respectivului control?

⁽¹⁾ JO L 95, p. 29, Ediție specială 15/vol. 2, p. 273.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 18 iunie 2008 — HEKO Industrieerzeugnisse GmbH/Bundesfinanzdirektion West

(Cauza C-260/08)

(2008/C 247/04)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: HEKO Industrieerzeugnisse GmbH

Pârâtă: Bundesfinanzdirektion West

Întrebările preliminare

Numai transformările sau prelucrările substanțiale de mărfuri încadrate la poziția 7312 din Nomenclatura combinată, care conferă origine nepreferențială în conformitate cu articolul 24 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar (⁽¹⁾), au ca efect încadrarea produsului care rezultă din transformarea sau prelucrarea respectivă la altă poziție din Nomenclatura combinată?

⁽¹⁾ JO L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Hof van Cassatie van België la 19 iunie 2008 — Belgische Staat/Direct Parcel Distribution Belgium NV

(Cauza C-264/08)

(2008/C 247/05)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hof van Cassatie van België

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Belgische Staat

Pârât: Direct Parcel Distribution Belgium NV

Întrebările preliminare

- 1) Înscrierea în evidența contabilă prevăzută la articolul 221 din Codul vamal comunitar (⁽¹⁾) reprezintă înscrierea în evidența contabilă menționată la articolul 217 din același cod, care prevede că orice valoare este înregistrată de autoritățile vamale în evidențele contabile sau pe orice alt suport echivalent?
- 2) În cazul în care răspunsul la prima întrebare este afirmativ, cum trebuie interpretat textul prevederii articolului 217 din Codul vamal comunitar, potrivit căreia valoarea taxei „este înregistrată de autoritățile vamale în evidențele contabile sau pe orice alt suport echivalent”? De această prevedere sunt asociate cerințe minimale determinate, de ordin tehnic sau formal, ori articolul 217 acordă în totalitate statelor membre sarcina de a stabili norme detaliate cu privire la practica înscrierii în evidența contabilă a valorii taxelor, fără a asocia acestei prevederi nicio cerință minimală? Trebuie să se facă o

distincție între această înscriere în evidența contabilă și constatarea valorii taxelor în contabilitatea resurselor proprii menționată la articolul 6 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1150/2000 ⁽¹⁾ al Consiliului din 22 mai 2000 privind punerea în aplicare a Deciziei 94/728/CE, Euratom referitoare la sistemul resurselor proprii ale Comunităților?

3) Articolul 221 alineatul (1) din Codul vamal comunitar trebuie să fie interpretat în sensul în care comunicarea valorii taxelor în conformitate cu normele corespunzătoare nu se consideră drept comunicarea către debitor a valorii taxelor în sensul articolului 221 alineatul (1) decât dacă valoarea taxelor a fost înscrisă în evidența contabilă înainte de a fi comunicată debitorului? Pe de altă parte, ce se înțelege prin sintagma „în conformitate cu normele corespunzătoare” din articolul 221 alineatul (1)?

4) În cazul în care răspunsul la întrebarea 3) este afirmativ, poate exista o prezumție, în favoarea statului, potrivit căreia înscrierea în evidența contabilă a valorii taxelor a fost efectuată înainte de comunicarea acestei valori către debitor? Instanța națională ar putea să se întemeieze pe o prezumție de adevăr a declarației autorităților vamale potrivit căreia valoarea taxelor a fost înscrisă în evidența contabilă înainte de comunicarea acestei valori către debitor sau autoritățile respective trebuie să prezinte în mod sistematic, în fața instanței naționale, proba scrisă a înscrierii în evidența contabilă a valorii taxelor?

5) Cerința înscrierii în evidența contabilă a valorii taxelor înainte de comunicarea acestei valori către debitor, impusă la articolul 221 alineatul (1) din Codul vamal comunitar, trebuie să fie îndeplinită sub pedeapsa nulității sau a decăderii din dreptul de a percepe sau de a recupera datoria vamală? Cu alte cuvinte, articolul 221 alineatul (1) din Codul vamal comunitar trebuie să fie interpretat în sensul că, în cazul în care valoarea taxelor a fost comunicată debitorului de către autoritățile vamale în conformitate cu normele corespunzătoare, dar valoarea respectivă a taxelor nu a fost înscrisă în evidența contabilă de către autoritățile vamale anterior comunicării acesteia către debitor, această valoare nu mai poate fi percepută, consecința fiind aceea că autoritățile vamale, pentru a putea totuși percepe valoarea respectivă, trebuie să o comunice în conformitate cu normele corespunzătoare către debitor după ce această valoare a taxelor a fost înscrisă în evidența contabilă și atât timp cât această înscriere în evidența contabilă a fost efectuată în termenul de prescripție prevăzut la articolul 221 din Codul vamal comunitar?

6) În cazul în care răspunsul la întrebarea 5) este pozitiv, care este consecința plății de către debitor a valorii taxelor care i-a fost comunicată fără să fie înscrisă anterior în evidența contabilă? Această plată trebuie să fie considerată o plată nedatorată care poate fi recuperată de la stat?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Klagenfurt (Austria) la 20 iunie 2008 — SPÖ Landesorganisation Kärnten/Finanzamt Klagenfurt

(Cauza C-267/08)

(2008/C 247/06)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Klagenfurt

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: SPÖ Landesorganisation Kärnten

Pârâtă: Finanzamt Klagenfurt

Întrebările preliminare

1) Articolul 4 alineatul (1) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977, privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare ⁽¹⁾ (denumită în continuare „a șasea directivă”) trebuie interpretat în sensul că „publicitatea externă” („Außenwerbung”) efectuată de o secție regională (organizată la nivel de land) autonomă din punct de vedere juridic al unui partid politic manifestată prin activități de relații publice, de informare, de organizare de evenimente, de livrare de material publicitar secțiilor locale și prin organizarea și realizarea unui bal anual („SPÖ-Ball”), trebuie considerată ca fiind activitate economică atunci când în aceste circumstanțe se obțin venituri din facturarea (parțială) a cheltuielilor efectuate în temeiul „publicității externe” către secțiile partidului (organizații locale, etc) care sunt de asemenea autonome din punct de vedere juridic, precum și din vânzarea билетelor de intrare la respectivul bal?

2) În cadrul aprecierii existenței unei „activități economice” în sensul articolului 4 alineatele (1) și (2) din a șasea directivă, este prejudiciabil faptul că activitățile desemnate la prima întrebare „au repercusiuni” asupra organizației regionale și că astfel îi sunt utile și acesteia? Stă în natura lucrurilor faptul că, în cadrul acestor activități, se face obligatoriu publicitate și partidului și ideilor și obiectivelor acestuia, chiar dacă nu aceasta se urmărește în primul rând, fiind mai degrabă o consecință inevitabilă.

3) Se poate încă vorbi de „activitate economică” în sensul indicat mai sus atunci când cheltuielile efectuate pentru „publicitatea externă” sunt constant net superioare veniturilor provenite din aceste activități și obținute din facturarea acestor cheltuieli și din organizarea balului?

4) O activitate este de asemenea de natură „economică” atunci când facturarea cheltuielilor nu se efectuează conform unor criterii economice clar identificabile (de exemplu imputarea costurilor în funcție de cauza sau utilizarea acestora) și atunci când organizațiile locale au în esență libertatea de a determina dacă și în ce măsură participă la cheltuielile organizației regionale?

⁽¹⁾ JO L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58.

⁽²⁾ JO L 130, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 2, p. 184.